

BURSA CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞINA
Bursa

Soruşturma No: 2013-82132

SAVUNMA YAPAN (ŞÜPHELİ): Kemal GÖZLER,

Nilüfer- BURSA (TC

Kimlik No:).

ŞİKAYETÇİ: Serdar ÖZGÜLDÜR, Anayasa Mahkemesi Üyesi ve Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanı, Ankara.

VEKİLİ: Av.

Kızılay, Ankara.

BU DİLEKÇENİN KONUSU: Savunmamın sunulmasıdır.

SAVUNMAM

Şikayetçi Serdar Özgüldür vekilinin Başsavcılığınıza sunduğu şikayet dilekçesinde dile getirilen iddialara karşı cevaplarım aşağıdaki gibidir:

I. "ÖRNEKLERİYLE USÛLSÜZ ALINTI SORUNU" İSİMLİ KİTABIMI MÜŞTEKİYE HAKARET AMACIYLA YAZDIĞIM İDDİASINA KARŞI CEVAPLARIM

Şikayet dilekçesinin bütününde benim *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* (Bursa 2013) isimli kitabımı müştekiye hakaret etmek amacıyla yazdığım iddia edilmektedir. Bu doğru değildir. Çünkü:

1. Benim *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* (Bursa, 2013) başlıklı kitabın **680 sayfa olup**, özellikle Serdar Özgüldür hakkında yazılmış bir kitap değildir. **Serdar Özgüldür, kitapta eleştirilen 10 (on) ayrı yazardan sadece birisidir.** Söz konusu kitap, anayasa ve idare hukuku alanında usûlsüz alıntı sorununun ne derece yaygın ve ağır bir sorun olduğunu gözler önüne sermek ve bu sorunla mücadele etmek amacıyla yazılmıştır. Bu amaç doğrultusunda usûlsüz alıntıları yapan yazarlar, en ağır şekilde eleştirilmiştir. Usûlsüz alıntı, bir akademisyen için en ağır etik ihlaldir. Bu ağır etik ihlalin bulunduğu kitabın ve bu ihlali yapan kişilerin şiddetli bir şekilde eleştirilmesi kadar normal bir şey olamaz.

2. Ben usûlsüz alıntı sorunuyla iki yıldır mücadele ediyorum. Bu konuda pek çok hukuk davası açtım (sadece Bursa 3. Asliye Hukuk Mahkemesinde görülen 6 intihal davam vardır), çeşitli savcılıklara ceza davası açılması

için pek çok şikayette bulundum, pek çok disiplin soruşturması açılması için ilgilerin üniversitelere ve YÖK Etik Kuruluna şikayette bulundum (YÖK'e 10'dan fazla şikayette bulundum). Usûlsüz alıntı sorunuyla mücadele sürecinde kitaplar da yazdım. **Şikayet konusu kitap, benim bu süreçte yazdığım ilk kitap değildir.** Bu kitaptan önce biri 184, diğeri 712 sayfa iki ayrı kitap daha yazdım. Şikayet konusu kitap benim bu konuda yazdığım üçüncü kitaptır. Dolayısıyla şikayet dilekçesinde dile getirilen benim özellikle Serdar Özgüldür'ü rencide etmek amacıyla kitap yazdığım iddiası *gerçek dışı bir iddiadır*. Ben Serdar Özgüldür'ü tanımam. Kendisiyle şimdiye kadar en ufak bir problemim olmamıştır. Benim yazdığım *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabıma Serdar Özgüldür'ü de dâhil etmem, kendisine karşı olan bir düşmanlığım değil, yazdığı kitapta yığınla usûlsüz alıntı bulunmasıdır.

3. Şikayet konusu *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabım 680 sayfa uzunluğunda bir kitaptır. Amacım Serdar Özgüldür'e hakaret olsaydı, bunun için ne diye 680 sayfa uzunluğunda bir kitap yazayım? Amacım hakaret olsaydı, bu amacıma üç beş sayfalık bir makale yazarak, hatta sadece bir paragraf ve hatta sadece tek cümleyle de ulaşabilirdim.

4. Burada özellikle belirtmek isterim ki, *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabım kitapta ismi geçen kişilere hakaret amacıyla değil, usûlsüz alıntı sorunun ülkemizde nasıl yaygın ve vahim bir sorun olduğunu göstermek amacıyla yazılmıştır. Bu husus adı geçen kitabın 1 ilâ 32'nci sayfalar arasında yer alan "*Bu Kitabın Neden Yazdım*" başlıklı birinci bölümde etraflıca açıklanmaktadır. Keza bu kitabı beni yazmaya iten sebepler aynı kitabın 659 ile 665'nci sayfaları arasında yer alan "*Bitirirken*" başlıklı son kısımda da açıklanmıştır. Savunma dilekçeme bu kısımları alarak dilekçemi şişirmek istemem. Ama bu konuda hazırlık soruşturmasında görevli sayın Savcının, dava açılırsa da, sayın Hakimin, kitabımın sadece Serdar Özgüldür'e ilişkin sayfaları değil, kitabımın bütününe *ve özellikle de* kitabın 1 ilâ 32'nci sayfalar arasında yer alan "*Bu Kitabın Neden Yazdım*" başlıklı birinci bölümünü ve 659 ile 665'nci sayfaları arasında da yer alan "*Bitirirken*" başlıklı son kısmını okumasında, iddia edilen suçun manevî unsurunu değerlendirmek bakımından büyük yarar olacağını belirtmek isterim (kitabın şikayet dilekçesinin ekinde sunulduğu anlaşılmaktadır).

II. "ÖRNEKLERİYLE USÛLSÜZ ALINTI SORUNU" İSİMLİ KİTABIMI ART NİYETLE MÜŞTEKİNİN MESLEK ÇEVRESİNE GÖNDERDİĞİM İDDİASINA KARŞI CEVAPLARIM

Şikayet dilekçesinin üç ayrı yerinde "*Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu*" isimli kitabımı art niyetle müştekinin meslek çevresine gönderildiğim iddia edilmektedir. Örneğin Şikayet dilekçesinin 1'nci sayfasının son paragrafında

Bu arada, kitabın, şikâyet olunan tarafından, Tüm Anayasa Mahkemesi ve Uyuşmazlık Mahkemesi üyelerine ve Raportörlerine de gönderildiğini öğrenmiş bulunmaktadır.

denilmiştir. Aynı dilekçenin 2'nci sayfasının 2'nci paragrafında

ve kitabın, müvekkilin tüm çalışma çevresine gönderilmesi tamamen kişilik haklarına saldırı kastını ortaya koymaktadır.

denmektedir. Yine Aynı dilekçenin 2'nci sayfasının 4 nolu paragrafında da

Bu

kitabın en yakın çevresine ve bilhassa çalıştığı Mahkemedeki herkese ve yargı çevresine, Üniversitelere gönderilmesi Kişilik haklarına saldırının şiddetini artırma amacını taşımaktadır.

denmektedir. Böylece benim söz konusu kitabı müştekinin “*en yakın çevresine*” ve “*bilhassa çalıştığı Mahkemedeki herkese*” göndererek kişilik haklarına yaptığım “*saldırının şiddetini artırma amacını*” güttüğüm iddia edilmektedir. Bu iddia tamamıyla gerçek dışıdır. Çünkü:

1. Benim eleştiri kitabım sadece Serdar Özgüldür'e ilişkin değil, ondan başka daha 9 (dokuz) yazara ilişkindir. Benim “*bilhassa*” Serdar Özgüldür'e ilişkin bir amacım olsa ne diye onun yanında 9 yazarı daha eleştireyim? Söz konusu kitap 680 sayfadır. Serdar Özgüldür ayrılmış kısım 110 sayfadır. Böyle bir amacım olsa sadece 110 sayfalık bir kitap yazar, onu “*bilhassa*” Anayasa Mahkemesi ve Uyuşmazlık Mahkemesi üyelerine gönderirdim.

2. Benim kitabımda, 10 yazarın kitapları temel alınarak *anayasa ve idare hukuku alanında* usûlsüz alıntı örnekleri incelenmektedir. Anayasa ve idare hukuku alanındaki gerek üniversitedeki, gerekse uygulamadaki hukukçuların muhtemelen okudukları ve yararlandıkları bu kitaplarda usûlsüz alıntılar olduğunu bilmeye, bu kitapta okudukları cümlelerin bu kitapların yazarlarına değil, gerçekte başka yazarlara (örneğin Serdar Özgüldür'ün kitabındaki pek çok paragrafın gerçekte Serdar Özgüldür'e değil, Ömer Anayurt'a) ait olduğunu bilmeye hakları vardır. Bu kitabı bunun için hukuk fakültelerindeki anayasa ve idare hukuku alanında çalışan bütün akademisyenlere gönderdim. Yine bu kitabı bunun için Anayasa Mahkemesi, Uyuşmazlık Mahkemesi, Askerî Yüksek İdare Mahkemesi ve Danıştay üyelerine gönderdim. Çünkü bu kişiler, bu kitapta eleştirilen Serdar Özgüldür'ün kitabı dâhil diğer kitapların muhtemel okuyucularıdır. Örneğin Askerî Yüksek İdare Mahkemesi üyesi olup da, acaba Serdar Özgüldür'ün *Askerî Yüksek İdare Mahkemesi Kararları Işığında Tam Yargı Davaları* isimli kitabını okumamış kaç kişi vardır? Bu kişilerin Serdar Özgüldür'ün söz konusu kitabında okudukları cümlelerin Serdar Özgüldür'e değil, gerekte Ömer Anayurt'a ait olduğunu bilmeye hakları var mıdır; yok mudur? Eğer hakları var ise, benim bu kitabı bu yüksek mahkeme üyelerine göndermem eleştirilecek bir şey değil, tam tersine övülecek bir şeydir.

Yukarıdaki iddiamı teyit eden bir de maddî vakıayı örnek olarak vereyim: Ben *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabımı Anayasa Mahkemesi, Uyuşmazlık Mahkemesi, Askerî Yüksek İdare Mahkemesi ve Danıştay üyelerine gönderdim. Ama Yargıtay üyelerine göndermedim. Çünkü *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabımda anayasa ve idare hukuku kitapları eleştirilmektedir ve Yargıtay doğrudan doğruya anayasa ve idare hukuku

ile ilgili bir yüksek mahkeme değil. Eğer bir gün özel hukuk veya ceza hukuku alanındaki usûlsüz alıntıları gösteren bir kitap yazarsam, işte o zaman bu kitabı Yargıtay üyelerine de göndereceğim. Eğer Serdar Özgüldür'ü "bilhassa" yüksek mahkemeler nezdinde rencide etmek gibi bir maksadım olsaydı, aynı kitabı Yargıtay üyelerine de göndermem gerekmez miydi?

Diğer yandan belirtmek isterim ki, benim kitap yayınlamam, yayınladığım kitabı istediğim kişilere ücretsiz göndermem tamamıyla hukuka uygun fiillerdir.

Keza benim kağıt baskı olarak yayınladığım kitabı internette yayınlamam da tamamıyla hukuka uygundur. Söz konusu internet yayınında bir hukuka aykırılık var ise, müşterinin yapacağı şey, 4 Mayıs 2007 tarih ve 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanununun 9'uncu maddesinde öngörülen usûlü göre sulh ceza mahkemesinden yayının kaldırılmasını talep etmekten ibarettir. Müşteki vekili şikayet dilekçesinin 4'üncü sayfasında bu konuda da gereken girişimlerde bulunduğunu zaten belirtmiştir.

III. MÜŞTEKİNİN ESAS DIŞI İDDİALARINA CEVAPLAR

Şikayet dilekçesinde esas dışı çeşitli iddialar da vardır:

1. Örneğin şikayet dilekçesinin 2'nci sayfasının 2'inci paragrafında

Olayın tarafı olmayan şikâyet olunan, bunca yıl sonra kendisi ile hiçbir ilgisi bulunmayan bir konuyu, çeşitli vehimleri de katarak, bir kitap halinde sunması hiçbir şekilde bilimsel bir çalışma olarak kabul edilemez.

denilmektedir. Bu esas dışı bir iddiadır. "Bu kitapta usûlsüz alıntı vardır" demek herkese ait bir haktır. Ancak bu usûlsüz alıntılardan dolayı tazminat davası açmak veya ceza davası açılması için savcılığa şikayette bulunmak münhasıran usûlsüz alıntıların kendisinden yapıldığı yazara ait bir haktır. Dolayısıyla şikayet dilekçesinde benim "olayın tarafı olmadığım" yolundaki ifadenin şikayet dilekçesinin esasıyla bir alakası yoktur.

Ancak bu konuda şunları da belirtmek isterim: Bir kitapta usûlsüz alıntı bulunduğu meselesi etik bir meseledir; zamanaşımıyla bir ilgisi yoktur. Keza bir kitapta usûlsüz alıntı bulunduğunu, sadece usûlsüz alıntıların kendisinde yapıldığı bir yazar değil, herkes iddia edebilir. Bir doktora tezi olan bir kitabı eleştirmek, sadece usûlsüz alıntılara kurban giden yazara değil, o alanda çalışan bütün akademisyenlere ait bir haktır. Ben kamu hukuku doktoruyum. Serdar Özgüldür de kamu hukuk doktorudur. Benim sahip olduğum unvanı taşıyan herkesin bu unvanı hakkıyla almasını istemek, hakkıyla almadığını düşündüğüm kişileri eleştirmek benim en doğal hakkım ve aynı zamanda ödevimdir. Kitabında usûlsüz alıntı olduğunu gördüğüm bir yazar hakkında tüm meslektaşlarımı uyarmak benim hakkım ve ödevimdir. Burada özellik belirtmek isterim ki, benim 2003 yılında yayınlanmış *İdare Hukuku* isimli kitabımın ikinci cildinin 929 ile 1309'uncu sayfaları arasında yer alan "İdarenin Sorumluluğu" başlıklı Yirminci Bölümünde Serdar Özgüldür'ün eleştirilen

Tam Yargı Davaları isimli kitabına yapılmış pek çok atıf vardır. Ben 2003 yılında Ömer Anayurt'un yüksek lisans tezini görmemiştim. Eğer görmüş olsaydım, Serdar Özgüldür'ün kitabında usûlsüz alıntı bulunduğunu fark eder ve Serdar Özgüldür'ün bu kitabına atıf yapmazdım. Serdar Özgüldür'ün kitabına atıf yapmış olmaktan dolayı fevkalade üzgünüm. Eğer 2003'ten önce birisi çıkıp Serdar Özgüldür'ün kitabındaki usûlsüz alıntılar hakkında bir eleştiri kitabı veya makalesi yazmış olsaydı, ben bu hata içine düşmüş olmayacaktım. Vakiya şu ki, Serdar Özgüldür, gerek beni, gerek Türk idare hukuk doktrinindeki pek çok yazarı yanıltmıştır. Ben Serdar Özgüldür'ün yaptığı usûlsüz alıntıların bir mağduruyum.

2. Örneğin şikayet dilekçesinin 2'nci sayfasının 3'üncü paragrafında

Aşağıda, yer alan örneklerde görüldüğü gibi, ifadelerin hiç birisinin bilimsel çalışma ile bir ilgisi bulunmamaktadır. Tamamen, müvekkilin konumu gözetilerek, haksız isnatlarla, müvekkil ve Anayasa Mahkemesi üyeleri ve Anayasa Mahkemesi kararlarını yıpratma ve itibarsızlaştırma çabasıdır.

denilmektedir. Benim çalışmamın bilimsel değeri, sayın şikayetçiyi ilgilendiren bir mesele değildir. Dolayısıyla şikayet dilekçesinde böyle bir hususun yeri olamaz.

Yukarıdaki paragraf ikinci cümlesinde benim kitabımın "*müvekkil ve Anayasa Mahkemesi üyeleri ve Anayasa Mahkemesi kararlarını yıpratma ve itibarsızlaştırma çabası*" ile yazıldığı iddia edilmektedir. "Müvekkil" kısmı hariç, müşteki vekilinin, Anayasa Mahkemesinin diğer üyelerinin itibarını korumak gibi bir görev ve yetkisi olamaz; onlar adına şikayette bulunma hak ve yetkisine de sahip değildir. Yukarıdaki paragrafta yer alan "*Anayasa Mahkemesi üyeleri ve Anayasa Mahkemesi kararlarını yıpratma ve itibarsızlaştırma çabası*" iddiası esas dışı bir iddiadır.

* * *

Şimdi şikayet dilekçesinde, şikayetin esasına ilişkin olan iddialara geçip, onlara cevap vermek istiyorum:

IV. SERDAR ÖZGÜLDÜR'ÜN "*TAM YARGI DAVALARI*" İSİMLİ KİTABIYLA İLGİLİ OLARAK

Benim şikayet konusu yapılan "*Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu*" başlıklı kitabımın 441 ilâ 552'inci sayfaları arasında yer alan Dokuzuncu Bölümü Serdar Özgüldür'e ilişkindir. 112 sayfa uzunluğundaki bu bölümün 92 sayfalık kısmında (s.460-552) Serdar Özgüldür'ün kitabında bulunun usûlsüz alıntılara 74 adet örnekler verilmekte, söz konusu kitap somut örnekler üzerinde en ağır bir şekilde eleştirilmektedir. O nedenle önce benim kitabımda eleştirilen Serdar Özgüldür'ün kitabı hakkında bilgi vermek isterim:

Dr. Serdar Özgüldür, 1994 yılında İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Kamu Hukuku Anabilim Dalında *Tam Yargı Davaları* isimli doktora tezi savunmuş ve "*pekiyi derecede ve övgüye değer*" olarak nitelendirilip kabul edilmiştir. Daha sonra söz konusu doktora tezi, Ankara'da 1996 yılında kitap

olarak yayınlanmıştır (Serdar Özgüldür, *Tam Yargı Davaları*, Ankara, Yetkin, 1996, 16 cm x 23,5 cm, 495 sayfa, ISBN: 975-464-079-3). Ne var ki, Serdar Özgüldür'ün söz konusu doktora tezi ve bu tezin yayınlanmış hâli olan *Tam Yargı Davaları* isimli kitapta Ömer Anayurt'un *Türk Hukukunda İdarenin Kusura Dayalı Sorumluluğu* isimli yüksek lisans tezinden kaynağı gösterilmeksizin yapılmış yığınla usûlsüz alıntı vardır. Ben işte bu usûlsüz alıntılara şikayet konusu yapılan *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* başlıklı kitabımın 460 ile 551'nci sayfaları arasında toplam 74 adet örnek verilmiştir. Bu örneklerin hepsinde Serdar Özgüldür'ün yaptığı usûlsüz alıntı vardır.

Şikayet dilekçesinin birinci sayfasının son paragrafında da Serdar Özgüldür'ün doktora tezi şu şekilde savunulmaktadır:

Müvekkilim, 1994 tarihinde yapmış olduğu doktora çalışmasını tamamlamış ve doktora tezi, Prof. Dr. İl Han ÖZAY, Prof. Dr. Ülkü AZRAK, Prof. Dr. Sait GÜRAN, Prof. Dr. Yıldızhan YAYLA ve Doç. Dr. Celal ERKUT gibi İdare hukuku alanında, tanınmış ve saygın hocaların bulunduğu bir jüri tarafından kabul edilerek, **“pekiyi derecede ve övgüye değer”** bulunmuştur. Bu tez daha sonra kitap haline getirilmiştir. Kitabın basım yılı 1996 dır. Kitabın adı “Askeri Yüksek İdare Mahkemesi kararları Işığında Tam Yargı Davaları” dır.

Yine aynı şikayet dilekçesinin üçüncü sayfasının dokuzuncu paragrafında d Serdar Özgüldür'ün doktora tezi benzer şekilde şöyle savunulmaktadır:

Yukarıda da belirtildiği gibi, müvekkilin doktora tezi, Prof. Dr. İl Han Özay, Prof. Dr. Ülkü Azrak, Prof. Dr. Sait Güran, Prof. Dr. Yıldızhan Yayla ve Doç. Dr. Celal Erkut gibi İdare hukuku alanında, tanınmış ve saygın hocaların bulunduğu bir jüriden “pekiyi derecede ve övgüye değer” bulunmuştur. Yapılan değerlendirmeler, çıkarımlar yerinde değildir. Ön yargılı değerlendirmelerle, bir çok olay birbirine bağlanmaya çalışılmış ve bir çok kişi de zan altında bırakılmaya çalışılmıştır.

Biz de şikayet konusu olan *“Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu”* başlıklı kitabımızda (s.461) Serdar Özgüldür'ün tezini Prof. Dr. İl Han Özay, Prof. Dr. Ali Ülkü Azrak, Prof. Dr. Sait Güran, Prof. Dr. Yıldızhan Yayla ve Doç. Dr. Celal Erkut'tan oluşan jürinin *“pekiyi derecede ve övgüye değer”* olarak nitelendirerek kabul edildiğini belirtmiş bunu eleştirmiştik. Usûlsüz alıntı dolu bir doktora tezinin *“pekiyi derecede ve övgüye değer”* olarak kabul edilmesi fevkalade üzücüdür. Bu husus adı geçen jürinin hata içine düşürüldüğünü gösterir. Söz konusu jüri üyelerinin, yayınlanmamış bir çalışma olan Ömer Anayurt'un ve sadece bir nüshasının Gazi Üniversitesi kütüphanesinde, bir nüshasının da YÖK Tez Merkezinde bulunan yüksek lisans tezini görmemiş olmaları muhtemeldir. Kaldı ki, ne olursa olsun, bir doktora tezi jüri tarafından kabul edildi diye eleştiriden muaf hâle gelmez. Bu tezi herkes eleştirebilir. Keza bu tezde, jüri üyelerinin görmediği usûlsüz alıntılar var ise, herkes bu usûlsüz alıntılar teşhir edebilir.

Biz kitabımızda da şimdi, altını çizerek iddia ediyoruz ki, Serdar Özgüldür'ün doktora tezi usûlsüz alıntılarla dolu bir tezdır. Bu tezin kabul edilmemesi gerekirdi. Bu tezde usûlsüz alıntı bulunduğu vakıası, bu tezin

"Prof. Dr. İl Han Özay, Prof. Dr. Ali Ülkü Azrak, Prof. Dr. Sait Güran, Prof. Dr. Yıldızhan Yayla ve Doç. Dr. Celal Erkut gibi idare hukukunda tanınmış ve saygın hocaların bulunduğu bir jüri tarafından 'pekiyi derecede'"

kabul edilmiş olmasıyla gizlenemez. Bu doktora tezi ne kadar saygın ve ünlü idare hukukçuları tarafından kabul edilmiş olursa olsun, hangi dereceyle kabul edilmiş olursa olsun, usûlsüz alıntılarla dolu bir tezdır. **Ben bu iddiamızı şikayet konusu yapılan Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu isimli kitabıma apaçık bir şekilde getirdim. Bu iddiamı bu savunma dilekçemde de tekrarlıyorum. Eğer hakkımızda dava açılırsa ve bana ispat hakkı tanınırsa, bu iddiamı kitabımda olduğu gibi, tek tek somut örnekler üzerinden ispatlamaktan onur duyuyorum.**

Serdar Özgüldür'ün saygın idare hukuku hocaları tarafından kabul edilmiş doktora tezinde bulunan usûlsüz alıntılara şikayet konusu kitabımda 74 adet somut örnek verilmiştir. Bu örneklerdeki usûlsüz alıntılarının vahameti gözler önüne sermek için söz konusu örneklerden sadece bir tanesini aşağıya alıyorum. Bu örnek kitabımın kitabının 512'nci sayfasında yer alan 37 nolu örnektir:

ÖRNEK 39

Serdar Özgüldür, *Tam Yargı Davaları*, Ankara, Yetkin, 1996, s.75:

Kamu hizmetlerinin çeşitliliği ve değişkenliği gözönüne alındığında, hizmetin kötü işlemesi halinin soyut olarak sınırlarını belirleyebilmenin, bu hali bir formüle bağlamanın imkânsızlığı kolayca anlaşılır. Bu nedenle hizmetin kötü işleyip işlemediğini hizmetin niteliği, zaman ve yer şartları, idarenin elindeki imkân ve araçlar, somut olayın niteliği ve bunun gibi durumları inceden inceye tahlil etmek, her olay için somut olarak bir yargıya varmakla mümkündür.

Anayurt, *İdarenin Kusura Dayalı Sorumluluğu*, Yüksek Lisans Tezi Gazi Ü. SBE, 1989, s.57:

Kamu hizmetlerinin çeşitliliği ve değişkenliği gözönüne alındığında, hizmetin kötü işlemesi halinin soyut olarak sınırlarını belirleyebilmenin, bu hali bir formüle bağlamanın imkânsızlığı kolayca anlaşılır. Bu nedenle hizmetin kötü işleyip işlemediğini hizmetin niteliği, zaman ve yer şartları, idarenin elindeki imkân ve araçlar somut olayın niteliği ve bunun gibi durumları inceden inceye tahlil etmek, her olay için somut olarak bir yargıya varmakla mümkündür.

Görüldüğü gibi Serdar Özgüldür'ün cümleleri olduğu gibi Ömer Anayurt'tan. Ama Anayurt'a atıf yok.

Serdar Özgüldür şikayette bulunduğu kitapta yukarıdaki örnek gibi ve çoğu da yukarıdaki paragraf daha uzun olan paragraf veya paragraflardan oluşan daha 73 adet örnek verilmiştir. Serdar Özgüldür, usûlsüz alıntılarla dolu bu teziyle hukuk doktoru unvanını elde etmiştir. Serdar Özgüldür, bu unvanı elde ettikten sonra hızlı bir şekilde yükselmiştir. Serdar Özgüldür'ün doktora tezinden sonra bu doktora tezini kabul eden jürinin, jüri başkanı Prof. Dr. İlhan Özyay'dan o zamanki Askerî Yüksek İdare Mahkemesi Başkanına bir de mektup yazmasını istemiştir. Serdar Özgüldür bu "pekiyi derecede ve övgüye değer" tezinden sonra 1995 yılında Askerî Yüksek İdare Mahkemesi üyeliğine, 2004 yılında Anayasa Mahkemesi üyeliğine ve 2012 yılında da Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığına seçilmiştir. Serdar Özgüldür'ün doktora unvanının bu hızlı yükselişine katkıda bulunmadığını kim söyleyebilir?

Böylesine yüksek görevlerde bulunan ve "**doktor**" unvanına sahip bir yüksek hâkimin doktora tezinde intihal bulunup bulunmadığını bilmeye bütün Türk vatandaşlarının ve keza anayasa hukuku profesörü olarak evleviyetle benim hakkım vardır. Bunun bilinmesinde kamu yararı da vardır. Benim kitabımın dokuzuncu bölümü bu amaçla yazılmıştır.

V. ÖMER ANAYURT'UN SERDAR ÖZGÜLDÜR'E KARŞI AÇTIĞI İNTİHAL DAVASINDAN FERAGATI İLE İLGİLİ OLARAK

Şikayet konusu benim kitabımın 443-450'inci sayfalarında Ömer Anayurt'ın Serdar Özgüldür'e karşı 1996 yılında Ankara Fikrî ve Sınaî Haklar Hukuk Mahkemesinde açtığı intihal davası hakkında bilgi verilmekte ve bu intihal davasında Ömer Anayurt'un hangi koşullarda vazgeçtiği hususu tartışılmaktadır.

Benim kitabım basit bir usûlsüz alıntı örnekleri kitabı değil, Türkiye'de usûlsüz alıntı sorununu bütün boyutlarıyla inceleyen, niçin usûlsüz alıntı sorununun devam ettiğini, bu sorunla niçin mücadele edilemediğini inceleyen bir kitaptır. Özellikle "*Usûlsüz Alıntı ile Mücadele Etmek Neden Gerekli?*" (s.2-4), "*Usûlsüz Alıntıyla Nasıl Mücadele Edilir?*" (s.4-10), "*Bitirirken*" (s.659-665) başlıklarına bakılabilir. Benim tartıştığım sorun bakımından Ömer Anayurt'un Serdar Özgüldür'e karşı 2006 yılında Ankara Fikrî ve Sınaî Haklar Hukuk Mahkemesinde açtığı intihal davası fevkalade önemli ve maalesef kötü bir örnek olaydır. Eğer bu dava sonuçlanmış olsa ve Serdar Özgüldür intihalden mahkûm olsaydı ve bu nedenle Anayasa Mahkemesi üyeliğinden ayrılmak zorunda kalsaydı, bu Türkiye'deki intihal sorunuyla mücadele için çok güzel ve cesaretlendirici bir örnek olay oluşturacaktı. Maalesef bu dava Ömer Anayurt'un feragati ile sonuçlanmıştır.

Bu davanın hangi koşullarda sonuçlandırıldığını araştırmak, bu konuyu tartışmak, art niyetle yapılmış bir şey değildir. Tamamıyla kitabın incelediği sorunsalın gerektirdiği bir husustur. Bu tartışma kitabın temel tezi bağlamında gerekli ve ölçülü bir tartışmadır. Dahası bu tartışma şikayet dilekçesinde iddia edildiği gibi "vehimle" değil, somut ve objektif verilerle yapılmıştır. Bu

verilerin gazete haberlerine dayanması bunların objektif ve somut veriler olmadığını göstermez. Ömer Anayurt'un Serdar Özgüldür'e karşı intihal davası açtığı bir vakiadır. Bu davanın daha sonra feragat ile sonuçlandığı gazete haberlerine dayansa da bir vakiadır.

Ömer Anayurt'un bu davadan neden ve hangi koşullar altında feragat ettiğini bilinmesinde kamu yararı vardır. Bir kere söz konusu dava sıradan bir tazminat davası değil, intihal davasıdır. İkinci olarak davalı da sıradan bir kişi değil, ülkemizin Anayasa Mahkemesi üyesi olan bir yüksek hâkimdir. Ben bir anayasa hukuku profesörüyüm. Görevlerimden biri Anayasa Mahkemesinin kararlarını inceleyip eleştirmektir. Bu görevi ifa eden bir kişinin, bu kararların altında imzası bulunan bir Anayasa Mahkemesi üyesinin intihal fiilini işleyip işlemediğini bilmeye haliyle hakkı vardır. Dahası bu hakka sahip olmak için anayasa hukuku profesörü olmaya da gerek yoktur. Her Türk vatandaşının, ülkesinin en yüksek yargı organı olan Anayasa Mahkemesinin bir üyesinin usûlsüz alıntı fiilini işleyip işlemediğini bilmeye ve dolayısıyla bu göreve layık birisi olup olmadığını bilmeye hakkıdır.

Kitabımın 460 ilâ 551'nci sayfalar arasında verilen 70 küsur örnekten anlaşılacağı üzere Ömer Anayurt bu davada çok güçlü durumdaydı. Bu durumda iken Ömer Anayurt niçin bu davadan "feragat" etmiştir. Dahası niçin bu davayı "feragat" ile sonuçlandırmıştır da "sulh" ile sonuçlandırmamıştır? Bilindiği gibi medenî usûl hukukunda "feragat" tek taraflı bir işlemdir ve sadece davacının irade beyanı ile olur. Feragat eden davacı sadece davasından vazgeçmiş olmaz; aynı zamanda dava konusu haktan da vazgeçer. Neden durup dururken, böylesine güçlü durumda bulunan bir davacı hem davadan, hem de dava konusu hakkından bütünüyle vazgeçmiştir? Kitabımda bu husus açıklanmış ve izleyen paragrafta (s.447) şöyle yazılmıştır:

"İnsanın aklına kaçınılmaz olarak şu sorular geliyor: Acaba ortada gerçekten bir "feragat" mi, yoksa bir "sulh" mü vardır? Taraflar arasında davayı sonuçlandırmak amacıyla bir görüşme veya bir pazarlık yapılmış mıdır? Serdar Özgüldür, Ömer Anayurt'a onun davadan feragat etmesi karşılığında, Ömer Anayurt'un talep ettiği tazminatın tamamını veya bir kısmını ödemiş midir? Bu sorular açıklanmaya muhtaç sorular olarak kalıyor".

Hala bugün de Serdar Özgüldür'ün Ömer Anayurt'a feragati karşılığında onun istediği tazminatın tamamını veya bir kısmını ödeyip edemediğini merak ediyorum. Eğer ödemiş ise, bu husus, Serdar Özgüldür'ün intihal iddiasını şu ya da bu şekilde kabul ettiği anlamına gelir. Bu iddianın bizatihi bir hakaret teşkil ettiği ileri sürülürse ve bana karşı dava açılır ve ispat hakkı tanınırsa, şüphesiz ki, Serdar Özgüldür'ün Ömer Anayurt'a bir para ödeyip edemediği hususu ispatlanabilir.

Bu soruların sorulması Serdar Özgüldür'ü rahatsız eder mi orasını bilmem; ama bu soruların sorulmasında ve keza bu sorulara cevap aranmasında kamu yararı vardır. İşte ben bu sorulara cevap aranmasında kamu yararı olduğunu düşündüğüm için bu soruları sordum ve bu sorulara "4. Ömer Ana-

yurt Nasıl İkna Edilmiş Olabilir?" (s.447-452) başlığı altında cevap aradım. Bu arayışım içinde kitabın 451'nci sayfasında bir gazete haberini olduğu gibi, bir şey katmaksızın aktardım.

Diğer sayfalarda ise bu Ömer Anayurt'un davadan feragat etmeye kimler tarafından ve nasıl ikna edilmiş olduğunu bilmediğimi, ama bunu bilen kişilerin olduğunu, bu kişilerin kimler olabileceği konusunda da bir takım tahminlerimin bulunduğunu yazdım. Ömer Anayurt'un doğrudan doğruya Serdar Özgüldür ve vekili tarafından ikna edilmiş olabileceğine inanmadığımı, gerçekte kimler tarafından ikna edildiğini bilmediğimi, ama Ömer Anayurt Ömer Anayurt'un nasıl ve kimler tarafından ikna edildiğini bilen kişileri tahmin ettiğimi yazdım. Bu kişiler Ömer Anayurt'un kendisinin ve vekili Kezban Yıldız ile Burhan Yıldız'ın, Serdar Özgüldür ve vekili Oğuz Büyüktanır, dönemin Sakarya Üniversitesi Rektörü ve Sakarya Üniversitesi İİBF Dekanı olduğunu yazdım.

Bizatihi bu tahminlerin kendilerinin hakaret oluşturduğu kabul edilip hakkımda dava açılır ve mahkeme huzurunda bana bu tahminlerimin doğruluğu konusunda ispat hakkı tanınırsa, başta Ömer Anayurt olmak üzere dönemin Sakarya Üniversitesi Rektörü ve Sakarya Üniversitesi İktisadî ve İdarî Bilimler Fakültesi Dekanı tanık olarak çağrılır ve kendilerine olay tarihinde Ömer Anayurt ile görüşmek üzere Ankara'dan konuklar gelip gelmediği ve konuklar gelmiş ise bu konukların kimler olduğu ve Ömer Anayurt'tan neler istedikleri sorulursa durum açıklığa kavuşmuş olur.

* * *

Bu açıklamadan sonra şikayet dilekçesinde hakaret fiiline örnek olarak kitabımdan alıntılanan cümleleri verip onlara cevap vermek isterim:

Kitabın 448. sayfasında yer alan

“ Ömer Anayurt'un..... davadan feragat etmesi için başına önemli şeyler gelmiş olmalıdır”

“Benim Ömer Anayurt'un nasıl ikna edilmiş olabileceği konusunda bilgim yok; ama bir takım tahminlerim var”

ifadelerinden sonra, kendi başından geçen bir olayı aktardığını beyan ederken, daha sonra aşağıdaki sorularla müvekkilim hakkında mesnetsiz iddialarla, ciddi şüpheler doğurmaya çalışmaktadır.

“Acaba Ömer Anayurt' a davasını geri aldirmek için kimler telefon etti?

Ömer Anayurt'un davalısı, benim davalımdan çok daha önemli biri. Bana yüksek makam sahibi X telefon etmiş ise, benimle yüksek makam sahibi Y görüşmek istemiş ise, Ömer Anayurt'a kim bilir kimler telefon etti! Daha da ilerisi Ömer Anayurt ile kimbilir kimler görüştü!

Ömer Anayurt, kim bilir hangi psikolojik baskılara maruz kaldı!”

Yukarıdaki cümleler de hakaret teşkil edici bir ifade yoktur: Özellikle bu cümlelerin kitabın 448 ilâ 452'nci sayfaları arasında geçtiği paragraf bulunup, bu cümleler geçtiği paragrafın kendi içinde okunması gerekir. Ayrıca belirtmek isterim ki ben Ömer Anayurt'un Serdar Özgüldür tarafından değil başkaları tarafından ikna edilmiş olabileceğini kitabımda iddia ettim (s.441).

Nihayet belirtmek isterim ki, "Ömer Anayurt'un psikolojik baskılara maruz kaldığı hususu" bu soruşturmanın esası ile ne derece ilgilidir bilemem; ama bu husus soruşturmanın esası ile ilgili görülür ve hakkımda dava açılır ve bana ispat hakkı tanınırsa Ömer Anayurt'un tanık olarak dinlenilmesini talep etmek zorunda kalacağım.

VI. "İNTİHAL DAVASI SERDAR ÖZGÜLDÜR'ÜN ÜZERİNDE ŞANTAJ OLARAK KULLANILDI MI?" BAŞLIĞI İLE İLGİLİ OLARAK

Şikayet konusu yapılan benim *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* başlıklı kitabımın 453 ile 460'ncü sayfaları arasında yer alan "III. İntihal Davası Serdar Özgüldür'ün Üzerinde Şantaj Olarak Kullanıldı mı?" başlıklı kısımda gazetelere yansıyan Ömer Anayurt'tan Serdar Özgüldür'e karşı açtığı intihal davası hakkında çıkan haberler oldukları gibi aktarılmış, haberler aktarıldıktan sonra bu haberlerdeki bilgilerin doğruluğu sorgulanmıştır. Gazetelerde çıkan, hukuka uygun olarak bu gazetelerin internet sitelerinde yayınlanmaya devam olunan haberlerin aktarılması suç olamaz. Bu hususa tekrar aşağıda değineceğim. Ama önce şikayet dilekçesinde dile getirilen iddiaları aktarmak istiyorum:

Şikayet Dilekçesi, Sayfa 2, sondan üç paragraf ve sayfa 3 ilk 4 paragraf:

Kitapta, hiçbir temeli olmayan ve tamamen gerçek dışı haber niteliği taşıyan, Aydınlik Gazetesi haberlerine dayanılarak bir kısım afakî sonuçlara varılmaya çalışılmıştır.

Kitapta yer alan Aydınlik Gazetesi yayınlarına karşı düzeltme hakkı kullanılmış, şikâyetimiz üzerine, gazete yetkilileri hakkında ceza davası açılmıştır. Ayrıca, Gazete aleyhine açılan tazminat davası müvekkil lehine sonuçlanmıştır.

Tamamen tarafı olarak yapılan Aydınlik Gazetesinin bir kısım haberleri alınarak, bir kısım yorumlar da eklenerek, müvekkilim hakkında, müvekkilin şeref ve haysiyetini ihlal eden, gerçeğe aykırı, hakaret ve iftara içeren bir yayın yapılmıştır. Yapılan bu yayında, müvekkilin özellikle görevi öne çıkarılmış olup, hakaretin, görevi nedeniyle yapıldığı anlaşılmaktadır.

"III. İNTİHAL DAVASI SERDAR ÖZGÜR'ÜN ÜZERİNDE ŞANTAJ OLARAK KULLANILDI MI?" başlığı altında yer alan iki başlık ile sürekli şüpheli bir durum yaratılmaya çalışılmaktadır.

Haberler sadece aktarmaymış gibi yazılırken bir yandan da:

"Ankara'da hukuk ve adliye çevrelerinde Serdar Özgüldür'ün doktora teziyle ilgili olarak her zaman pek çok rivayet dolaşmıştır ve hala da dolaşmaktadır"

cümleleri ile hakaretimiz yayın sürdürülmektedir.

2- Kitapta yer alan, Aydınlik Gazetesi haberleri nedeniyle Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na yaptığımız başvuru incelenmiş ve Yapılan tahkikat sonucunda, gazetenin sorumlu yazı işleri müdürü hakkında "Kamu görevlisine Görevinden dolayı Yayın yoluyla hakaret ve iftira" suçlamasıyla, Ankara Asliye 2. Ceza Mahkemesinin 2012/139 Esasında kayıtlı kamu davası açılmıştır(Ek-2:İddianame).

3- Haberler nedeniyle, müvekkilin, haksız bir şekilde, çevresi, toplum nezdinde saygınlığı ihlal edilmiş olup, müvekkilin kişilik haklarına saldırı nedeniyle açtığımız manevi tazminat davası Ankara Asliye 7. Hukuk Mahkemesinin 2012/283 Esasında müvekkil lehine sonuçlanmıştır(Ek-3:Mahkeme duruşma zaptı ve gerekçeli kararı).

Benim kitabımın söz konusu kısmında iki gazete haberi vardır. Bunlardan birincisi kitabımın 554-455'inci sayfasında verilen Aydınlık gazetesinin 27 Kasım 2011 tarihli nüshasında yer alan "Dava Geri Çekildi, Kılıç Başkan Oldu" başlıklı haber ve kitabımın 456-457'nci sayfalarında yer alan Aydınlık gazetesinin 22 Kasım 2011 tarihli nüshasında yer alan "AKP'yi Kapanmaktan Koru'nun Şantajı Kurtardı" başlıklı haberdir.

Ben bu haberleri tekrar kaleme almadım. Bu haberlere kendimden bir şey katmadan olduğu gibi, kaynağını göstererek, internet sitesinden kopyala yapıştır yöntemiyle kendi kitabıma aktardım ve bu haberlerin benim kitabımın bir parçası olduğu sanılmasını diye bunları kutu içinde verdim. Öneme binaen bu kitabım söz konusu sayfalar verdiğim bu haberleri kitabımdaki olduğu şekliyle, yani kitabımın ilgili sayfalarını tarayarak aşağıya koyuyorum:

Kemal Gözler, Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu, Bursa, 2013, s.454-455:

NOT: BU savunma dilekçesini verdikten üç ay kadar sonra söz konusu haberi Aydınlık gazetesinden aktararak hakaret suçunu işlediğim iddiasıyla hakkımda ceza davası açılmıştır. Bu nedenle iddia ve savunma dokunulmazlığı kapsamında olsa da savunma dilekçemizi internette yayınlarken söz konusu haber buradan çıkarılmıştır. KG.

Yukarıdaki haberin kaynağı olarak “yüksek yargıda görevli eski yargıç” ibareleri ile gösterilmiştir. Haliyle bu emekli yüksek hâkimin kim olduğunu bilmiyoruz. Keşke bu “yüksek yargıda görevli eski yargıç”, ismini belirtip iddiasını daha ciddî bir şekilde dile getirseydi.

Burada şu hususun altını çizelim ki, Anayasamıza göre, Anayasa Mahkemesi Başkanlığı seçimleri gizli oyla yapılır. Dolayısıyla bir üyenin kime oy verdiğinin hukuken ispatlanması mümkün değildir.

17. *Aydınlık Gazetesi*, 27 Kasım 2011 (<http://www.aydinlikgazete.com/mansetler/5816-dava-geri-cekildi-klc-bakan-oldu.html>).

“İntihal davası üzerinden Serdar Özgüldür’e şantaj yapılarak Serdar Özgüldür’ün Anayasa Mahkemesi Başkanlık seçimlerinde Haşim Kılıç lehine oy kullanmasının sağlandığı iddiası” ile ilgili olarak benim kitabımda bulunan kısım bundan ibarettir. Ben basın hürriyeti çerçevesinde yayınlanmış ve hala internet sitesinden yayımına devam edilen bir gazete haberini olduğu gibi kutu içine alarak aktarmışım. Bunun neresi suçtur?

Söz konusu gazete haberi bugün de (25 Ocak 2014) *Aydınlık Gazetesinin* internet sitesinde yayındadır. <http://www.aydinlikgazete.com/mansetler/5816-dava-geri-cekildi-klc-bakan-oldu.html> adresinden söz konusu habere ulaşılabilir. Söz konusu haberin ekran görüntüsünü dilekçemize “EK-1” olarak ekliyoruz.

Dahası ben, söz konusu gazete haberini aktardıktan hemen sonra haberdeki iddianın doğruluğunu sorgulayan şu iki paragrafı yazmışım:

Yukarıdaki haberin kaynağı olarak “yüksek yargıda görevli eski yargıç” ibareleri ile gösterilmiştir. Haliyle bu emekli yüksek hâkimin kim olduğunu bilmiyoruz. Keşke bu “yüksek yargıda görevli eski yargıç”, ismini belirtip iddiasını daha ciddî bir şekilde dile getirseydi.

Burada şu hususun altını çizelim ki, Anayasamıza göre, Anayasa Mahkemesi Başkanlığı seçimleri gizli oyla yapılır. Dolayısıyla bir üyenin kime oy verdiğinin hukuken ispatlanması mümkün değildir.

Görüldüğü gibi ben haberi *Aydınlık gazetesinin* internet sitesinden kopyalayıp, kaynağını göstererek kitabıma koymuşum. Kutu içinde verilen haber cümleleri benim cümlelerim değil; gazete haberindeki cümlelerdir. Bu haberdeki bilgiyi veya iddiayı **onaylayan bir ifade benim kitabımda yoktur**. Dahası haberin altına da haberdeki bilgiyi onaylayan değil, tam tersine sorgulayan iki paragraf yazmışım. Bunun neresi hukuka aykırıdır? Bunun neresi suç oluşturmaktadır?

Kemal Gözler, Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu, Bursa, 2013, s.456-457:

NOT: BU savunma dilekçesini verdikten üç ay kadar sonra söz konusu haberi Aydınlık gazetesinden aktararak hakaret suçunu işlediğim iddiasıyla hakkımda ceza davası açılmıştır. Bu nedenle iddia ve savunma dokunulmazlığı kapsamında olsa da savunma dilekçemizi internette yayınlarken söz konusu haber buradan çıkarılmıştır. KG.

Serdar Özgüldür bu habere karşı Aydınlik gazetesine “kamuoyu nezdinde itibarımın sarsılmasına yönelik çirkin ve iftira mahiyetinde bir mizansen üretilmiştir. Vefat etmiş bir istihbarat mensubu kaynak gösterilerek ve hiçbir delile dayandırılmadan yapılan bu yayın suç teşkil ettiği gibi, ... bu tertibin müsebbipleri hakkında adli merciler nezdinde...” şeklinde bir tekzip gönderdiği anlaşılmaktadır²¹.

20. Aydınlik Gazetesi, 22 Kasım 2011 (http://www.aydinlikgazete.com/index.php?option=com_content&view=article&id=5658:akpy-kapanmaktan-korunun-antaji-kurtardi&catid=35:joomla&Itemid=95)

21. Aydınlik Gazetesi, 25 Kasım 2011.
<http://www.toplumsalbilinc.org/forum/index.php?topic=16746.0>.

Görüldüğü gibi ben haberi olduğu gibi aktarıyorum. Bu habere benim kattığım tek bir kelime yoktur. Bu haberi Aydınlik gazetesinin internet sitesinden, kaynağını göstererek kopyala/yapıştır yöntemiyle aldım ve kendi kitabıma koydum. Dahası bu haberin kendi kitabımın bir parçası olduğu sanılmasın diye, haberi kutu içinde verdim. Bu haber adı geçen gazetenin internet sitesinde bugün (25 Ocak 2014) de yayındadır: http://www.aydinlikgazete.com/index.php?option=com_content&view=article&id=5658:akpy-kapanmaktan-korunun-antaji-kurtardi&catid=35:joomla&Itemid=95 den kontrol edilebilir.

Ben haberi aktardım. Haberin sonunda bu haberin doğru olduğunu iddia etmedim. Tersine haberi aktardıktan sonra Serdar Özgüldür’ün bu habere karşı tekzip gönderdiği bilgisini de verdim ve tekzip metninden de alıntı yapıp haberin altına koydum.

Dahası izleyen paragrafta da haberin doğruluğunu sorguladım. Örneğin haberi verdikten iki paragraf sonra (s.458, paragraf 2) aynen şöyle yazmışım:

Yukarıda alıntılanan haberde Kaşif Kozinoğlu, gazeteci Fehmi Kuru’nun Serdar Özgüldür’e santaj yaptığını iddia ediyor. Bu iddia bana inandırıcı gelmiyor. Bir gazeteci ne diye bir Anayasa Mahkemesi üyesine şantaj yapсын? Şüphesiz Fehmi Kuru, Serdar Özgüldür’ün doktora tezinde Ömer Anayurt’un tezinden yapılmış kaynaksız alıntılar olduğunu tespit etmiş, bunları belgelendirmiş olabilir. Serdar Özgüldür’ün ve Ömer Anayurt tezleri birer gizli belge değildir. Serdar Özgüldür’ün Ömer Anayurt’un tezinden kaynaksız alıntı yapıp yapmadığı konusunda sahip olunan bir bilgi kendisiyle şantaj yapılabilecek özel bir bilgi değildir.

Şu noktaların altını çizmek isterim: 1) Ben haberi. Kedimden bir şey eklemeden aynen aktarmışım. 2) Haberden sonra Serdar Özgüldür’ün gönderdiği tekzipi de yayanlamışım. 3) Bununla da yetinmemişim, haberde verilen bilgilerin doğruluğunu sorgulamış, kendimce aklıma yatmayan hususun doğ-

ru olmayacağını vurgulamaşım. Bu koşullarda aktardığım bir haber, nasıl olacak da suç oluşturacaktır?

VII. AYDINLIK GAZETESİNİN YUKARIDAKİ HABERLERİNE KARŞI DAVA AÇILDIĞI İDDİASI VE BU İDDIALARA KARŞI CEVAPLARIM

Şikayet dilekçesinin 3'üncü sayfasının "2" nolu paragrafında şöyle denmektedir:

2- Kitapta yer alan, Aydınlik Gazetesi haberleri nedeniyle Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na yaptığımız başvuru incelenmiş ve Yapılan tahkikat sonucunda, gazetenin sorumlu yazı işleri müdürü hakkında "Kamu görevlisine Görevinden dolayı Yayın yoluyla hakaret ve iftira" suçlamasıyla, Ankara Asliye 2. Ceza Mahkemesinin 2012/139 Esasında kayıtlı kamu davası açılmıştır(Ek-2:İddianame).

Şikayet dilekçesinin eklerinden, müşteki vekilinin dediği gibi söz konusu haberden dolayı Aydınlik gazetesinin yazı işleri müdürüne karşı kamu davası açıldığı ve Ankara 2. Asliye Ceza Mahkemesi tarafından E.2012/139, K.2012/824 sayılı "kovuşturmanın ertelenmesi" kararı verildiği anlaşılmaktadır. (Bu davanın da 27 Kasım 2011 tarihli nüshasında benim yukarıya kopyalayarak verdiğim birinci haber hakkında değil, aynı Gazetenin 22 Kasım 2011 tarihli nüshasında yayınlanan ikinci haber hakkında olduğu görülmektedir.

Ben 2013 yılının Ekim ayında söz konusu kitabı yazarken, Aydınlik gazetesinin 22 Kasım 2011 tarihli nüshasında yayınlanmış haber hakkında dava açıldığını (ve keza davanın kovuşturmanın ertelenmesi kararı ile sonuçlandırıldığını) bilebilecek durumda haliyle değildim. Bunu bilme yükümlülüğüm de haliyle yoktur. Kaldı ki, bu davadan şikayetçinin kastettiği anlamda bir sonuç çıkmamıştır ki, **söz konusu iki haber, Aydınlik gazetesinin internet sitesinde internet sitesinde hala yayındadır (Ek-1 ve 2)**. Hukuka uygun olarak yayında kalan bir gazete haberinden alıntı yapmam, hukuka aykırılık oluşturmaz.

Keza söz konusu haberi aldığım internet sitesinde birinci haberle (27 Kasım 2011 tarihli haberle ilgili) ilgili Serdar Özgüldür'ün veya bir başka kişinin gönderdiği bir tezip metni yoktur ([http:// www.aydinlikgazete.com/mansetler/5816-dava-geri-cekildi-klc-bakan-oldu.html](http://www.aydinlikgazete.com/mansetler/5816-dava-geri-cekildi-klc-bakan-oldu.html) den kontrol edilebilir).

Şikayet dilekçesinin 3'üncü sayfasının "3" nolu paragrafında şöyle denmektedir:

3- Haberler nedeniyle, müvekkilin, haksız bir şekilde, çevresi, toplum nezdinde saygınlığı ihlal edilmiş olup, müvekkilin kişilik haklarına saldırı nedeniyle açtığımız manevi tazminat davası Ankara Asliye 7. Hukuk Mahkemesinin 2012/283 Esasında müvekkil lehine sonuçlanmıştır(Ek-3:Mahkeme duruşma zaptı ve gerekçeli kararı).

Ben 2013 yılının Ekim ayında bu aktardığım iki haberden birisi hakkında hukuk davası açıldığını bilebilecek durumda haliyle değildim; böyle bir

davayı bilmek gibi bir yükümlülüğüm de olamaz. Ayrıca şikayet dilekçesinin ekinde anlaşıldığı kadarıyla söz konusu Ankara 7. Asliye Hukuk mahkemesinin kararı henüz kesinleşmemiştir; temyiz safhasındadır. Her halükarda söz konusu haberler bu karar nedeniyle yayından kaldırılmış değildir. Ayrıca belirtelim ki, Ankara 7. Asliye Hukuk Mahkemesinin E.2012/283, K.2013/117 sayılı kararından Aydınlik Gazetesinin 27 Kasım 2013 tarihli nüshasında yayınlanan haber (benim yukarıda ilk sırada verdiğim haber) ile ilgili olarak Ankara 7. Asliye Hukuk Mahkemesi davacının taleplerini de reddetmiştir.

Benim, hukuka uygun olarak yayınlanmış ve hakkında bir mahkeme kararı da henüz bulunmayan, dolayısıyla hukuka uygun olarak yayınlanan ve hâlâ internet sitesinde yayımlanmaya devam eden bir yazıdan, kendimden bir şey katmaksızın alıntı yapmam suç oluşturamaz. Dahası belirtmek isterim ki, ben söz konusu haberi aktardıktan sonra, yazdığım paragraflar ile haberin doğruluğunu sorgulamışım.

Bir yazarın yazdığı kitabın inceleme konusu açısından önemli bulduğu ve bir mahkeme kararı ile yayandan kaldırılmamış olan her gazete haberinden yararlanması en doğal hakkıdır. Böyle bir şeyin suç oluşturacağı düşünülemez.

VIII. "Ankara'da hukuk ve adliye çevrelerinde Serdar Özgüldür'ün doktora teziyle ilgili olarak her zaman pek çok rivayet dolaşmıştır ve hâlâ da dolaşmaktadır" ŞEKLİNDEKİ CÜMLEMİN HAKARET TEŞKİL ETTİĞİ İDDİASINA KARŞI CEVABIM

Şikayet dilekçesinin 3'üncü sayfasının 3'üncü paragrafında

"Ankara'da hukuk ve adliye çevrelerinde Serdar Özgüldür'ün doktora teziyle ilgili olarak her zaman pek çok rivayet dolaşmıştır ve hala da dolaşmaktadır"

cümleleri ile hakaretimiz yayın sürdürülmektedir.

denilmektedir. Öncelikle belirtelim ki, cümlede Serdar Özgüldür değil, "Serdar Özgüldür'ün doktora tezi" hedef alındığının altını çizelim. İkinci olarak, bu cümleyi cımbızla çekip almadan önce, bu cümleyi içinde geçtiği paragrafı bir bütün olarak okumak ve bu cümlelerin söz konusu paragraf içinde ifa ettiği fonksiyona bakmak ve anlamını ona göre belirlemek gerekir. O nedenle bu cümlelerin içinde geçtiği paragraf aşağıya olduğu gibi koyuyoruz (s.458):

Yukarıda alıntılanan haberde Kaşif Kozinoğlu, gazeteci Fehmi Kuru'nun Serdar Özgüldür'e santaj yaptığını iddia ediyor. Bu iddia bana inandırıcı gelmiyor. Bir gazeteci ne diye bir Anayasa Mahkemesi üyesine şantaj yapsın? Şüphesiz Fehmi Kuru, Serdar Özgüldür'ün doktora tezinde Ömer Anayurt'un tezinden yapılmış kaynaksız alıntılar olduğunu tespit etmiş, bunları belgelendirmiş olabilir. Serdar Özgüldür'ün ve Ömer Anayurt tezleri birer gizli belge değildir. Serdar Özgüldür'ün Ömer Anayurt'un tezinden kaynaksız alıntı yapıp yapmadığı konusunda sahip olunan bir bilgi kendisiyle şantaj yapılabilecek özel bir bilgi değildir. Nitekim aşağıda (s.468-567) görüleceği gibi ben de Serdar Özgüldür'ün Ömer Anayurt'tan usûlsüz alıntılar

yaptığını aşağıda ayrıntılarıyla gösteriyorum. Bunu da Serdar Özgüldür'ün haberi olmaksızın yapıyorum. Ben yapmasam, bunu bir başkası da yapabilir. Ankara'da hukuk ve adliye çevrelerinde Serdar Özgüldür'ün doktora teziyle ilgili olarak her zaman pek çok rivayet dolaşmıştır ve hâlâ da dolaşmaktadır. Bu tarz bir bilgiyle bir gazetecinin şantaj yapabileceği iddiası inandırıcı bir iddia değildir.

Görüldüğü gibi söz konusu cümle paragrafın sondan bir önceki cümlesidir. Söz konusu cümle Serdar Özgüldür'ün doktora tezinde usûlsüz alıntı olduğu vakiasının bir sır olmadığı, bu vakianın pek çok kişi tarafından bilindiğini, Serdar Özgüldür'ü eleştirme işini ben yapmasam bile bunu daha pek çok kişinin yapabileceğini göstermek için konulmuştur.

IX. SERDAR ÖZGÜLDÜR'E GÖREVİ NEDENİYLE HAKARET ETTİĞİM İDDİASI VE BUNA KARŞI CEVABIM

Şikayet dilekçesinin iki ayrı yerinde benim Serdar Özgüldür'e görevi nedeniyle hakaret ettiğim iddia edilmektedir. Örneğin şikayet dilekçesinin ikinci sayfasının son satırında

Yapılan bu yayında, müvekkilin özellikle görevi öne çıkarılmış olup, hakaretin, görevi nedeniyle yapıldığı anlaşılmaktadır.

denilmektedir. Ayrı dilekçenin üçüncü sayfasının 4 nolu paragrafının son iki cümlesinde

Yazıdan da anlaşıldığı gibi bu fiil müvekkilin görevi esas alınarak ve görevli olduğu makam da hedef gösterilerek yapılmıştır. Bu nedenle Yüksek mahkeme yargıcına karşı, görevi nedeniyle suç işlenmesi söz konusudur.

denilmektedir. Bu iddia tamamıyla gerçek dışı bir iddiadır. Dahası bu iddia iyiniyetten yoksun bir iddiadır. Benim Serdar Özgüldür'ü eleştirmemin sebebi, doktora tezinde yığınla usûlsüz alıntı yapmasıdır. Eğer Serdar Özgüldür, bir doktora tezine sahip olmasaydı veya doktora tezinde usûlsüz alıntı bulunmasıydı bu şikayet konusu kitapta eleştirilmeyecekti. Eğer benim bir Anayasa Mahkemesi üyesine ifa ettiği görev nedeniyle hakaret etmek gibi bir amacım olsaydı, sadece Serdar Özgüldür'e değil, Anayasa Mahkemesinin başka üyelerine de hakaret etmiş olmam gerekmez miydi? Niçin sadece Serdar Özgüldür'ü hedef almışım? Çünkü Serdar Özgüldür, bir akademik unvana sahip. Çünkü Serdar Özgüldür, bu unvanı haksız yere taşıyan birisi. Çünkü Serdar Özgüldür'ün doktora tezi yığınla usûlsüz alıntı ile dolu. Bir hakimin doktora tezi yazması onun göreviyle alakalı bir şey değildir. Eğer bir hakim bir doktora tezi yazmış ise, tüm doktora tezi yazarlar gibi eleştirilmeye katlanmak zorundadır. Böyle bir eleştiri gelince, bana görevim nedeniyle hakaret ediyorlar demek, dürüstlük kurallarıyla bağdaşmaz.

Şikayet konusu *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabımda eleştirilen tek kişi Serdar Özgüldür değil. Ondan başka daha dokuz yazar var. Serdar Özgüldür'e ayırdığım kısım, 680 sayfalık kitapta 110 sayfa. Böyle bir kitabın Serdar Özgüldür'e görevi nedeniyle hakaret etmek için yazıldığını söylemek bir tutarsızlık örneği olur. Keza benim usûlsüz alıntı sorunuyla ilgi-

li yazdığım tek kitap da şikayet konusu bu kitap değil. Biri 184, diğeri 712 sayfa iki ayrı kitap daha yazdım. Bu süreçte yazılmış bir kitabın bir bölümünün Anayasa Mahkemesinin bir üyesine görevi nedeniyle hakaret amacıyla yazıldığı iddiası gerçekçi bir iddia değildir.

IX. KİTABIN TOPLATILMASI TALEBİNE İLİŞKİN GÖZLEMİM

Şikayet dilekçesinde en hayretle karşıladığım nokta maalesef bu oldu. Eğer kitabım toplatılırsa, bir anayasa hukuku profesörünün yazdığı bir kitap, Anayasa Mahkemesi üyesinin talebi üzerine bir mahkeme kararıyla toplatılmış olacaktır ki, bu ifade hürriyeti açısından tarihe geçecek bir olay olacaktır.

* * *

Şikayet konusu benim *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* başlıklı kitabım, yukarıda açıklandığı gibi Serdar Özgüldür'e hakaret amacıyla yapılmış bir kitap değildir. Bu kitabı niçin yazdığım konusu, adı geçen kitabın 1 ilâ 32'nci sayfaları arasında yer alan "*Bu Kitabın Neden Yazdım*" başlıklı birinci bölümde ve aynı kitabın 659 ile 665'nci sayfaları arasında yer alan "*Bitirirken*" başlıklı son kısımda da etraflıca açıklanmıştır.

Şikayet dilekçesindeki iddialara itibar edilerek **hakkımda ceza davası açılması şüphesiz ki, bana büyük bir zarar verecektir. Ancak bu dava, pek muhtemelen memleketimiz için hayırlı bir dava olacaktır.** Hakkımda açılacak ceza davasında şu ya da bu şekilde Serdar Özgüldür'ün doktora tezinde intihal bulunup bulunmadığı, Ömer Anayurt'un Serdar Özgüldür'e karşı açtığı intihal davasından nasıl olup da feragat ettiği, Serdar Özgüldür'ün Ömer Anayurt'a feragati karşılığında para ödeyip edemediği, Ömer Anayurt'un davasından feragat etmeye kimlerin ikna ettiği, bu amaçla Ankara'dan Sakarya Üniversitesine birilerinin gidip gitmediği, gidenler varsa bunların kimler olduğu mahkeme huzurunda ortaya çıkacaktır.

SONUÇ

Yukarıda açıkladığım sebeplerle söz konusu soruşturmada Ceza Muhakemesi Kanununun 172'ncü maddesinin 1'nci fıkrası uyarınca KOVUŞTURMAYA YER OLMADIĞINA ve "*Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu*" adlı kitabımın toplatılması yönündeki talebin REDDİNE karar verilmesini saygılarımla arz ve talep ederim.

Bursa, 25 Ocak 2014

Şüpheli Kemal GÖZLER

EK-1: *Aydınlık* Gazetesinin 27 Kasım 2011 tarihli "Dava Geri Çekildi, Kılıç Başkan Oldu" başlıklı haberi (*Aydınlık* gazetesinin internet sitesinden 25 Ocak 2014 tarihinde alınmış ekran görüntüsü) Kaynak: <http://www.aydinlikgazete.com/mansetler/5816-dava-geri-cekildi-klc-bakan-oldu.html>

EK-2: *Aydınlık* Gazetesinin 25 Kasım 2011 tarihli "AKP Kapatmaktan Koru'nun Şantajı Kurtardı" başlıklı haberi (*Aydınlık* gazetesinin internet sitesinden 25 Ocak 2014 tarihinde alınmış ekran görüntüsü) Kaynak: http://www.aydinlikgazete.com/index.php?option=com_content&view=article&id=5658:akpy-kapanmaktan-korunun-antaji-kurtardi&catid=35:joomla&Itemid=95